

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 69.

Vydána dne 29. července 1925.

Obsah: (172.—174.) 172. Zákon o letectví. — 173. Vyhláška o zrušení zpravodajské povinnosti, uložené městským úřadům vyhláškou ze dne 30. dubna 1923, č. 94 Sb. z. a n., o nové úpravě zdravotně-statistických výkazů a zpráv. — 174. Zákon, kterým se zvyšuje roční příspěvek státnímu melioračnímu fondu.

172.

Zákon ze dne 8. července 1925 o letectví.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

I.

Státní výsost.

§ 1.

Československému státu náleží výlučná svrchovanost nad vzduchovým prostorem nad jeho státním územím.

§ 2.

Létání ve státě československém jest dovoleno československým letadlům (§ 6) podle ustanovení tohoto zákona. Létání cizozemských letadel řídí se mezinárodními smlouvami a předpisy tohoto zákona.

II.

Používání vzduchového prostoru.

§ 3.

(1) Létání nad určitými územními úseky může být zcela neb z části vyloučeno neb omezeno (zakázaná pásma). Dále stanoví se určité body, mezi kterými jedině smí být hranice státu přeletávána vyjímajíc případy nouze.

(2) Opatření tato provede vláda nařízením.

§ 4.

Vyjma při vzletu a přistání musí být jako dolní hranice letu zachovávána taková výška nad plochou, přes niž se letí, aby se bezprostředním působením letu neztěžovalo pokojné užívání pozemků, budov a ostatních předmětů

na ploše, přes kterou se letí a v jejím okolí. Při zachovávání této hranice nesmí let nad pozemky, budovami a jinými předměty vlastníkem neb jinak oprávněným býtí zakázán.

§ 5.

Vládním nařízením budou vydány předpisy o tom, jak jest se zachovati při létání, zvláště aby byly zamezeny srážky a nehody letadel ve vzduchu a poškození lidí i věcí při létání, při vzletu a přistání, jakož i předpisy o užívání signálů.

III.

Letadla.

§ 6.

(1) Za letadla ve smyslu tohoto zákona považují se upoutané i volné balony, balony motorové, draky, říditelná letadla a letadla v užším smyslu (aeroplány, hydroplány, helikoptery atd.).

(2) Československými letadly ve smyslu tohoto zákona jsou letadla československé státní příslušnosti (národnosti); tato mají

a) československá letadla vojenská,

b) letadla zapsaná (immatrikulovaná) v československém rejstříku leteckém (§ 26).

(3) Do československého rejstříku leteckého mohou být zapsána jen letadla, jichž výhradními vlastníky jsou českoslovenští státní občané, domácí osoby právnické, domácí společnosti obchodní, výdělková a hospodářská družstva podle zákona ze dne 9. dubna 1873, č. 70 ř. z., o výdělkových a hospodářských družstvech nebo družstva podle §§ 223 až 257 zák. čl. XXXVII/1875 nebo hospodářská a živnostenská úvěrní družstva podle zákona o hospodářských a živnostenských úvěrních družstvech zák. čl. XXIII/1898, při kterých

předseda a nejméně dvě třetiny členů představenstva, veřejných společníků, osobně ručících společníků jsou československými státními občany. Domáci ve smyslu tohoto zákona jsou právnické osoby, obchodní společnosti a společenstva, které mají sídlo na území československého státu.

§ 7.

(1) Osoby v § 6, odst. 3. uvedené, které chtějí držeti československé letadlo, musí to oznámiti ministerstvu veřejných prací a udati místo, kde má mít letadlo domovský přístav; ministerstvo veřejných prací, neshledá-li námitek s hlediska veřejného zájmu ani proti osobě držitelově, ani proti všeobecné zeměpisné poloze domovského přístavu, vydá legitimaci opravňující k držení letadla v dohodě s ministerstvem národní obrany, a jde-li o domovský přístav v pohraničním pásmu, též v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Povinnost oznamovati držení letadla nevztahuje se

- a) na stát, jeho ústavy a podniky,
- b) na koncesované podniky podle § 17, odst. 2., lit. a) a b),
- c) na majitele živnostenských podniků oprávněných letadla vyráběti a jimi obchodovati, pokud jde o letadla, která mají na skladě a kterým není přiznána žádná státní příslušnost (národnost).

(3) Ministerstvo veřejných prací může v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí pověřiti československé zahraniční zastupitelské úřady vydáváním legitimací pro osoby, které chtějí držeti československá letadla mimo území československého státu.

§ 8.

(1) Oprávnění k držení československého letadla zaniká a legitimaci jest úřadu, který ji vydal, vrátiti, po případě jím odebrati:

- a) zanikne-li právní osobnost držitelova;
- b) vzdá-li se držitel svého oprávnění;
- c) nedrží-li oprávněný letadlo po dobu jednoho roku;
- d) odpadnou-li předpoklady § 6, odst. 3.;
- e) nastanou-li nebo vyjdou-li na jevo dodatečně okolnosti odůvodňující odeprání legitimacy podle § 7, odst. 1.;
- f) bylo-li oprávnění odňato navždy (§ 50, odst. 4.).

(2) Bylo-li oprávnění k držení československého letadla odňato pouze na určitou dobu (§ 50, odst. 4.), odebere se rovněž legitimace a vydá držiteli po uplynutí této doby.

§ 9.

(1) Každé československé letadlo musí mít domovský přístav. Za domovský přístav pokládá se stanoviště, ve kterém letadlo jest obyčejně uschováno a ze kterého podniká své cesty. Domovský přístav musí býti označen v legitimaci (§ 7, odst. 1.), při koncesovaných podnikcích podle § 17, odst. 2., lit. a) a b) v koncesní listině.

(2) Změnu domovského přístavu jest oznámiti ministerstvu veřejných prací, po případě příslušnému úřadu vydáváním legitimací pověřenému (§ 7, odst. 3.), které rozhodnou řídíce se ustanovením § 7, odst. 1.

(3) Domovský přístav letadel státu, státních podniků a ústavů určuje příslušný správní úřad nebo správa dotčeného státního podniku nebo ústavu ve shodě s ministerstvem veřejných prací a, jde-li o domovský přístav v pohraničním pásmu, též ve shodě s ministerstvem financí.

(4) Ustanovení tato neplatí pro československá letadla vojenská.

§ 10.

(1) Letadla smí býti používáno k letu mimo letiště teprve, když bylo zapsáno do rejstříku. K zápisu do rejstříku jest kromě dokladu o oprávnění k držení letadla potřeba průkazu o tom, že letadlo bylo zkoušeno a uznáno způsobilým k létání. Ke zkoušce a vydání nálezu zřídí ministerstvo veřejných prací zvláštní zkušební komise. Předmětem zkoušky a nálezu může býti buď zvláštní typ letadla nebo jednotlivé letadlo. Letadlo, o němž se prokáže, že odpovídá typě, která byla již zkoušena a uznána způsobilou, nemusí býti před zápisem do rejstříku zkoušeno.

(2) Letadla zapsaná do rejstříku jest udržovati v řádném stavu a podrobovati dodatečným zkouškám, které budou prováděti komise jmenované v odstavci 1.

(3) Při každé změně konstrukce strojních nebo bezpečnostních zařízení musí býti letadlo zkoušeno a o zkoušení tomto musí býti vydán nálezu.

(4) Zjistí-li se, že letadlo zapsané v rejstříku nevyhovuje požadavkům dopravní bezpeč-

nosti, nesmí býti dále používáno. O tom rozhodují dříve jmenované komise.

(5) Držitelé letadel, vyjímajíc stát, státní podniky a ústavy, platí za provádění zkoušek, jakož i dodatečných zkoušek, poplatky.

(6) Podrobná ustanovení o provádění zkoušek a zkoušek dodatečných, jakož i o poplatcích, které budou vybírány, vydána budou vládním nařízením. Poplatky budou úměrné nákladům s těmito zkouškami spojeným.

(7) Vládním nařízením bude také stanoveno, pokud na základě sjednaných smluv státních mají platnost zkoušky provedené v cizině.

(8) Tato ustanovení neplatí pro československá letadla vojenská, která co do zkoušení a kontroly způsobilosti k létání podrobena jsou vojenským předpisům.

§ 11.

(1) Na každém československém letadle jest na místech k tomu určených a v předepsané formě vyznačiti:

- a) značku státní příslušnosti (národnostní) [§ 26, odst. 2., lit. i)],
- b) při letadlech zapsaných v rejstříku značku rejstříkovou (immatrikulační) [§ 26, odst. 2., lit. i)],
- c) jméno a bydliště (sídlo) držitele a vlastníka,
- d) jeho nejvyšší přípustné zatížení, kteráž označení musí býti trvale udržována znatelnými.

(2) Za tmy, mlhy a pod. musí býti letadlo předepsaným způsobem osvětleno.

(3) Při každém letu musí býti letadlo opatřeno přístroji nutnými pro bezpečnost létání. Fotografické přístroje, radiotelegrafní a radiotelefonní zařízení a poštovní holubi smějí býti v letadlech, vyjímajíc letadla, která slouží k účelům vojenským a policejním, pouze se zvláštním úředním povolením. Brání na letadla válečné zbraně, válečné střelivo, jakož i jakékoliv jiné válečné prostředky jest zakázáno. Ustanovení toto neplatí pro letadla vojenská a policejní. Vládním nařízením může býti zakázáno, aby do letadel byly brány ještě jiné předměty než ony, které jsou uvedeny v tomto odstavci.

(4) Při každém letu jest nutno míti s sebou osvědčení o zápisu letadla do rejstříku (§ 28, odst. 2.), deník, do kterého se musí zapsati každý let, jeho účastníci a veškeré důležité

události a pozorování za letu učiněná, a ostatní předepsané knihy. Podrobné předpisy vydány budou vládním nařízením.

IV.

Letci.

§ 12.

(1) Mimo letiště musí býti každé československé letadlo řízeno osobou k tomu oprávněnou. Ustanovení toto neplatí pro zkušební lety podnikané k dosažení vysvědčení uvedených v odst. 2.

(2) K samostatnému řízení československého letadla zapsaného do rejstříku jest oprávněn, kdo má velitelský nebo pilotský diplom pro dotýčnou kategorii letadla (odst. 3.) a leteckou legitimaci vydané ministerstvem veřejných prací a jest zapsán do rejstříku. Velitelský nebo pilotský diplom a legitimace mohou býti vydány jen tomu, kdo překročil 19. rok svého věku, byl uznán spolehlivým, tělesně a duševně schopným a podal průkaz o své odborné způsobilosti k řízení letadla dotčené kategorie. Tento průkaz podati jest vysvědčením o složení velitelské nebo pilotské zkoušky před zkušební komisí ministerstvem veřejných prací k tomu ustanovenou. Je-li žadatel cizincem, musí kromě toho prokázati formální reciprocitu státu, jehož jest státním příslušníkem.

(3) Vládním nařízením rozříděna budou letadla na kategorie a bude stanoveno, pro které z nich se vyžaduje diplom velitelský. Rovněž tak budou vydány předpisy o zkouškách a poplatcích, které jest při nich platiti. Poplatky tyto nesmějí přesahovati náklady se zkouškami spojené.

(4) Vládním nařízením také bude stanoveno, pokud nahrazují vojenské průkazy velitelská nebo pilotská vysvědčení uvedená v odst. 2. a pokud v tuzemsku mají platnost vysvědčení o zkouškách a obdobné diplomy velitelské a pilotské vydané v cizině.

(5) Letecké legitimace vydává ministerstvo veřejných prací s platností pro běžný a nejbližší následující kalendářní rok; na žádost majitele může se prodloužiti platnost legitimace vždy pro jeden kalendářní rok, prokáže-li majitel, že během posledního roku letadlo samostatně řídil.

§ 13.

(1) Oprávnění k samostatnému řízení československého letadla zaniká a minister-

stvo veřejných prací odejme leteckou legitimací:

- a) zemře-li jeho majitel;
- b) vzdal-li se svého oprávnění;
- c) pozbyla-li legitimace platnosti (§ 12, odst. 5.);

d) objeví-li se dodatečně, že majitel jeho není spolehlivým, nebo tělesně nebo duševně schopným;

e) bylo-li oprávnění odňato navždy (§ 50, odst. 4.).

(2) Bylo-li oprávnění k samostatnému řízení československého letadla odňato na určitou dobu (§ 50, odst. 4.) odebere se rovněž legitimace a vydá majiteli po uplynutí této doby.

§ 14.

(1) Veškerý ostatní letecký personál (mechanikové, posádka) smí býti při provozování letectví zaměstnán, byl-li uznán spolehlivým, tělesně a duševně schopným. Ministerstvo veřejných prací může též stanovit požadavky pro odbornou způsobilost tohoto leteckého personálu.

(2) Veškerý letecký personál je podroben periodickým zdravotním revisím. Tělesná a duševní schopnost zjistí se ve všech případech lékařskou prohlídkou. Podrobná ustanovení budou vydána vládním nařízením.

§ 15.

(1) Kdo jest oprávněn k samostatnému řízení československých letadel vojenských a jakým způsobem se prokáže způsobilost k tomu, stanoví vojenská správa.

(2) Velitelé a piloti československých letadel vojenských musí býti opatřeni vojenskými leteckými průkazy.

§ 16.

(1) Velitel letadla, případně pilot jest odpovědným za řízení letadla a za zachování předpisů, kterých jest dbáti za letu počínajíc vzletem až do skončení přistání. Jemu náleží, aby obstaral zápisy do deníků (§ 11, odst. 4.). Velitel i pilot musí při letu míti s sebou svou leteckou legitimaci a osvědčení o zápisu do rejstříku (§ 28, odst. 2.), velitel a pilot letadel vojenských, průkaz vojenský.

(2) Veliteli, případně pilotovi podřízen jest veškerý ostatní letecký personál letadla a jeho příkazů co do chování podmíněného

letem jsou povinni dbáti i všichni ostatní účastníci letu.

V.

Podniky letecké.

§ 17.

(1) K živnostenskému provozu podniků, které slouží letectví a nejsou provozovány státem nebo státními ústavy, jest třeba koncese.

(2) Podle toho podléhají koncesi:

a) podniky, které provozují periodické lety pro dopravu osob a věcí na určitých liniích;

b) podniky, které provozují jednotlivé lety ku dopravě osob a věcí jakýmkoli směrem nebo pro takovéto lety propůjčují letadla;

c) podniky k provozu letišť, leteckých přístavů, míst pro vzlety a přistání;

d) podniky pro službu signální;

e) podniky pro pořádání letů, zejména na podívanou.

(3) Koncesi uděluje podle volného uvážení ministerstvo veřejných prací v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

(4) Koncese může býti udělena oněm fyzickým osobám, které jsou svéprávné a mají své řádné bydliště v československém státě; osobám právnickým, společností obchodním a výdělkovým a hospodářským družstvům podle zákona č. 70/1873 ř. z. nebo družstvům podle §§ 223 až 257 zák. čl. XXXVII/1875 nebo hospodářským a živnostenským úvěrním družstvům podle zák. čl. XXIII/1898 může býti koncese udělena, mají-li své stálé sídlo v československém státě a ustanoví-li způsobilého ředitele, kterého ministerstvo veřejných prací schválí. Spolkům může býti koncese udělena jen tehdy, jsou-li podle svých stanov k dotčenému podnikání povolány. Společnostem, jež jsou povinny k protokolování firmy, může býti koncese udělena i před podáním průkazu o protokolování, je-li zřízení společnosti jinak dostatečně prokázáno; v tomto případě musí však společnost ve lhůtě, kterou jest v koncesní listině stanoviti, podati průkaz o skutečném protokolování.

(5) Koncesi lze udělit kromě toho jen tehdy, není-li s hlediska veřejného zájmu námitek proti osobě žadatele a pokud jde o podniky uvedené v odst. 2., lit. a) a b) proti všeobecné zeměpisné poloze domovského přístavu letadel, jež společnost chce držeti.

(6) Cizinci musí podati průkaz o formální reciprocitě státu, jehož jsou příslušníky.

(7) Propachtování koncese i jinaké provozování její třetí osobou jest přípustno jen se svolením ministerstva veřejných prací.

§ 18.

Kdo se uchází o koncesi, musí v žádosti vyčíti poměry, které jsou rozhodné pro posouzení rozsahu a podmínek provozu, a vyžaduje-li provoz součinnosti s jinými podniky, také způsob této součinnosti. Žádá-li to úřad, nutno předložiti i finanční plán. Bylo-li podáno několik žádostí vzájemně soutěžících, jest při stejných předpokladech dáti přednost žádosti veřejných korporací a sdružení ku podpoře letectví.

§ 19.

(1) Majitelé koncese jsou povinni podniky, zařízení a provoz vypraviti tak, aby odpovídaly svému účelu, a udržovati je podle předpisů té které doby platných ve stavu způsobilém k užívání.

(2) Provoz jest zahájiti ve lhůtě, která se stanoví v koncesi a nesmí býti delší dvou roků.

(3) Provoz podniků uvedených v § 17, odst. 2., lit. a), c) a d) nesmí po dobu koncese bez dovolení koncesního úřadu býti zastaven nebo přerušen.

(4) Podniky uvedené v § 17, odst. 2., lit. a) a b) jsou povinny stanoviti jízdní ceny pro dopravu osob a zboží, a podniky uvedené pod lit. a) kromě toho také jízdní a dopravní řád, které podléhají schválení koncesního úřadu. Posléz jmenované podniky mohou býti přidrženy k obstarávání poštovní dopravy za náhradu, kterou stanoví ministerstvo pošt a telegrafů v dohodě s ministerstvem veřejných prací.

(5) Tarify podniků uvedených v § 17, odst. 2., lit. c) podléhají rovněž schválení koncesního úřadu.

(6) Podniky jsou podrobeny státnímu dohledu; pokud toho jest třeba pro dohled, musí dovoliti státním orgánům k tomu povolaným, aby nahlédli do jejich obchodování.

(7) Koncese může býti udělena i dočasně.

(8) V listině koncesní předepíší se v rámci platných právních předpisů, jmenovitě předpisů dříve uvedených podrobná ustanovení.

(9) Podniky mají právo udržovati svoje zařízení, stroje, nástroje a jiné pomůcky pro-

vozní pomocí vlastního personálu v dobrém stavu.

§ 20.

(1) Koncese zaniká a ministerstvo veřejných prací odejme koncesní listinu:

a) zanikne-li právní osobnost majitele koncese;

b) vzdá-li se jí majitel; pokud jde o podniky uvedené v § 17, odst. 2., lit. a), c) a d) stává se vzdání účinným teprve po roce, neustanoví-li koncesní úřad lhůtu kratší;

c) nebyl-li v případě uvedeném v § 17, odst. 4. ve stanovené lhůtě podán průkaz o protokolování firmy;

d) nebyl-li provoz zahájen v dané lhůtě (§ 19, odst. 2.);

e) přeloží-li majitel koncese svoje řádné bydliště, nebo stálé sídlo do ciziny (§ 17, odst. 4.);

f) nastanou-li nebo vyjdou-li na jevo dodatečně skutečnosti odůvodňující odeření koncese podle § 17, odst. 5.;

g) byla-li koncese odňata navždy (§ 50, odst. 4.).

(2) Byla-li koncese odňata pouze na určitou dobu (§ 50, odst. 4.), odebere se rovněž koncesní listina a vydá majiteli po uplynutí této doby.

VI.

Letecké provozovny.

§ 21.

(1) Ke zřízení leteckých provozoven, t. j. letišť a jiných zařízení sloužících potřebám letectví, jest třeba úředního povolení ministerstva veřejných prací, které rozhodne v dohodě s ministerstvem financí, jde-li o zřízení letišť v pohraničním pásmu nebo letišť celních.

(2) Pro získání a úpravu vojenských letišť platí ustanovení ubytovacích zákonův a prováděcích předpisů k nim.

§ 22.

(1) Žádost o povolení jest doložiti popisy, výkresy a jinými doklady, jichž je třeba, aby zamýšlená letecká provozovna mohla býti posouzena; obzvláště třeba předložiti situační a výškové plány letecké provozovny a jejího okolí, stavební, konstrukční a dispoziční plány a popis letecké provozovny,

jejího způsobu stavby, zařízení a provozu, jakož i popis okolí, zejména i elektrických vedení o vysokém napětí. Doklady nutno předložit trojmo.

(²) Úřad zkoumá, je-li zamýšlená letecká provozovna z veřejných ohledů přípustná, obzvláště není-li s hlediska státní bezpečnosti a celního důhodku námitek proti její všeobecné zeměpisné poloze a nebude-li její provoz míti za následek rušení neb obtěžování okolí, které by bylo v rozporu s veřejným zájmem, zejména pokud jde o důsledky bezpečnostní a zdravotní. Při tom třeba dbáti zvláštních účinků, které nastávají používáním letecké provozovny podle jejího určení v souvislosti s letectvím. Úřad zkoumá dále, zda letecká provozovna vyhovuje také požadavkům, které třeba klásti se zřetelem na bezpečnost života a zdraví osob při provozu zaměstnaných.

(³) Může-li to úřad bez místního šetření spolehlivě posouditi, udělí povolení ihned, při čemž, je-li toho třeba, stanoví podmínky a omezení.

(⁴) Jinak nutno zavést řízení místním šetřením, jehož provedením pověřen býti může politický úřad (administrativní vrchnost) prvé stolice. Konání místního šetření oznámí se veřejnou vyhláškou v dotyčné obci aspoň osm dní napřed s upozorněním, že případné námítky mohou býti při šetření samém ústně předneseny anebo již před tím včas úřadu, po případě správci komise písemně podány, kdežto k námítkám později podaným přihlíženo nebude. Mimo to jest k šetření ještě zvláště přizvati známé zájemníky, jako žadatele nebo jeho plnomocníka, resp. zákonného zástupce, autora projektu, ministerstvo národní obrany, po případě (§ 21, odst. 1.) též ministerstvo financí, dále zúčastněné obce, vlastníky nebo správce nemovitostí poblíže ležících a jiné účastníky, na př. věcně oprávněné a při leteckých provozovnách, které se nacházejí v blízkosti veřejných dopravních cest, také správy těchto.

(⁵) Úřad učiní též opatření, aby úřední jednání nutná snad s hlediska předpisů o policii stavební, požární a zdravotní, o používání vod a elektrických centralách a vedeních, byla podle možnosti spojena se šetřením podle tohoto zákona.

(⁶) Při místním šetření zjistiti jest, i když tu není námitek, z úřední povinnosti veškeré okolnosti rozhodné pro posouzení přípustnosti letecké provozovny podle ustanovení 2. od-

stavce; byly-li vzneseny námítky, jest důvodnost jejich důkladně prozkoumati a pokusiti se o urovnání dohodou.

(⁷) Na základě výsledků místního šetření vydá ministerstvo veřejných prací nález o tom, zda letecká provozovna se povoluje čili nic. V kladném případě jest třeba stanoviti podmínky a omezení, které byly uznány za nutné. Také může si ministerstvo veřejných prací vyhraditi přezkoumání (kolaudaci) letecké provozovny po jejím zřízení. Odepře-li se povolení, jest pro to uvéstí důvody. Po jednom vyhotovení rozhodnutí jest doručiti žadateli a oněm účastníkům, kteří podali námítky anebo při řízení výslovně o vyrozumění žádali. K vyhotovení určenému pro žadatele jest připojiti jeden exemplář plánu projektu, který, bylo-li povolení uděleno, jest opatřiti povolovací doložkou.

(⁸) Byly-li činěny proti podniku námítky z důvodu práva soukromého a nepodařilo-li se odstraniti je dohodou, jest je uvéstí výslovně v povolení a poukázati jich provedení na pořad práva. Povolení ke zřízení letecké provozovny nemůže býti proto odepřeno. Soud k žádosti stran rozhodne o tom, zda se zřízením letecké provozovny ministerstvem veřejných prací povolené jest posečkati až do vyřízení sporu, aneb zda a za jakých omezení letecká provozovna zatím může býti zřízena.

(⁹) Útraty řízení nese žadatel.

§ 23.

(¹) Letecká provozovna může býti uvedena v provoz teprve po pravoplatném povolení, a vyhradilo-li si ministerstvo veřejných prací přezkoumání (§ 22, odst. 7.), teprve, když při tom nebylo shledáno závad.

(²) Změny letecké provozovny podléhají povolení, mohly-li by přivoditi účinky zmíněné v § 22, odst. 2. Každá změna v osobě vlastníka provozovny musí býti dřívějším, jakož i novým vlastníkem provozovny ohlášena ministerstvu veřejných prací.

(³) Letecké provozovny podléhají, pokud jde o jejich provoz, i později vydaným všeobecným předpisům.

§ 24.

Povolení zaniká:

a) vzdá-li se ho vlastník;

b) nepočne-li se s provozem ve lhůtě stanovené v povolovacím výměru anebo byli-li provoz plně dva roky zastaven;

e) nastanou-li nebo vyjdou-li na jevo dodatečně skutečnosti odůvodňující odepření povolení ku zřízení letecké provozovny podle § 22, odst. 2.;

d) odejme-li se povolení navždy (§ 50, odst. 4.).

§ 25.

(1) Pro zřízení, rozšíření, vybudování a provoz letišť, leteckých přístavů, míst pro přistání a vzlety a signálových zařízení státu, korporací místní samosprávy, jakož i sdružení k podpoře letectví a majitelů podniků uvedených v § 17, odst. 2. lit. a), c) a d), uznal-li koncesní úřad výslovně a zvláště jejich významnou důležitost pro letectví, může býti žádáno za vyvlastnění v míře nevyhnutelně nutné, nelze-li dosáti postupu cizího vlastnictví dohodou.

(2) Předmětem vyvlastnění může zvláště býti postup vlastnictví nemovitostí čítající v to budovy, zřízení služebností a jiných věcných práv k nemovitým věcem, postup, omezení a zrušení takovýchto práv, trpění zařízení, která výkon práva vlastnického omezují.

(3) Vyvlastnění pro zřízení a provoz zařízení signálových omezí se zpravidla na zřízení přiměřené služebnosti. V tomto případě, jakož i tehdy, kdy se vyvlastní pouze část nemovitosti, může vlastník žádati za výkup služebného předmětu, pokud se týče nemovitosti, znemožní-li se mu tím, aby jich dále účelně užíval.

(4) Návrh na vyvlastnění opatřený plány v trojím vyhotovení, výtahy z pozemkových knih o nemovitostech, o nichž má se vyvlastňovací řízení provést, s udáním okolností sloužících k posouzení přípustnosti vyvlastnění, jest předložiti politickému úřadu (administrativní vrchnosti) druhé stolice, který nařídí místní šetření. Toto jest podle možnosti spojití s komisionálním jednáním v řízení povolovacím (§ 22, odst. 4.) a jest k němu majitele nemovitostí, které mají býti vyvlastněny, jakož i osoby, které mají na nich věcná práva, aspoň 8 dní napřed pozvati. Při řízení třeba zjistiti, zda jsou tu předpoklady pro vyvlastnění a jest působiti k tomu, aby strany k řízení se dostavivši se dohodly. Nedojde-li k dohodě, stanoví politický úřad (administrativní vrchnost) druhé stolice předmět a rozsah vyvlastnění vydáním vyvlastňovacího nálezu, v němž jest zároveň stanoviti výši odškodného. Tato se vyměří odhadem přísežných znalců podle zásad stanovených v §§ 4 až 8 zákona ze dne 18. února 1878, č. 30 ř. z. o vyvlastňování k účelům stavby železnic a provo-

zování jízdy po nich, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi v II. oddílu zákonného článku XLI/1881 o vyvlastňování. Odvolání co do výše odškodného příznaného správní cestou jest nepřipustné; strana, která se pokládá za zkrácenu, může během jednoho roku od doby, kdy vyvlastňovací náleze vešel v moc práva, žádati o stanovení výše odškodného u místně příslušného okresního soudu, na Slovensku a v Podkarpatské Rusi u sborového soudu, příslušného podle § 43 zákonného článku XLI/1881. Výkonu pravoplatného vyvlastňovacího nálezu nemůže však býti zabráněno, bylo-li odškodné stanovené správním úřadem u soudu složeno. Pro soudní řízení, jímž se vyšetřuje odškodné, pro stanovení odškodného dohodou, jakož i pro zjištění nároků, které mají třetí osoby na uspokojení z odškodného na základě svých věcných práv, platí obdobně předpisy zákona č. 30/1878 ř. z., na Slovensku a v Podkarpatské Rusi zákonného článku XLI/1881.

(5) Nepoužije-li se vyvlastněného předmětu ve lhůtě stanovené ve vyvlastňovacím nálezu k účelu, pro který byl vyvlastněn, zruší politický úřad (administrativní vrchnost) druhé stolice vyvlastňovací náleze na žádost vyvlastněného. V tomto případě má vyvlastněný právo uplatniti svůj nárok na náhradu škody u řádného soudu.

VII.

Rejstřík letecký.

§ 26.

(1) Československý letecký rejstřík, který vede se v ministerstvu veřejných prací, zahrnuje rejstřík letadel, letců, podniků a leteckých provozoven.

(2) Do rejstříku letadel se zapisují:

a) jméno, bydliště a státní příslušnost držitele a vlastníka letadla,

b) data a oprávnění k jeho držení,

c) domovský přístav,

d) zvláštní data o letadle označující zejména druh, typu, systém, způsob pohonu, počet a sílu motoru, nosnost a případně součinitele bezpečnosti,

e) jméno výrobce a rok výroby letadla a motoru,

f) data o zkoušce, nálezu a dodatečných zkouškách,

g) data o fotografických přístrojích, radiotelegrafních a radiotelefonních zařízeních a

jiných, případně předepsaných palubních přístrojích a jejich certifikátech,

h) číslo, pod nímž letadlo jest v rejstříku zapsáno a datum zápisu,

i) značka státní příslušnosti (národnostní) L a značka rejstříková (immatrikulační) vytvořená skupinou čtyř velkých písmen, z nichž první jest B a mezi ostatními nejméně jedna samohláska,

k) tresty, které stihly držitele letadla podle tohoto zákona,

l) při výmazu letadla důvody toho.

(3) Do rejstříku letců se zapisují:

a) jméno, bydliště, státní příslušnost a data narození letce (velitele, pilota),

b) data o velitelské nebo pilotské zkoušce, velitelském nebo pilotském diplomu a letecké legitimaci,

c) záznamy o výsledku lékařských prohlídek,

d) při zaměstnaných osobách jméno zaměstnavatele,

e) tresty, které stihly letce (velitele, pilota) podle tohoto zákona,

f) při výmazu letce (velitele, pilota) důvody toho.

(4) Do rejstříku podniků se zapisují:

a) jméno, bydliště (sídlo) a státní příslušnost majitele koncese (po případě také ředitele podniku), resp. tomu odpovídající označení státního podniku,

b) druh a stanoviště podniku,

c) data koncese, při státních podnicích data o jich zřízení,

d) údaje o schválení jízdního a dopravního řádu, tarifů a o případné povinnosti dopravovat poštu,

e) tresty, které podle tohoto zákona stihly majitele koncese (ředitele podniku),

f) při výmazu podniku důvody toho.

(5) Do rejstříku leteckých provozoven se zapisují:

a) druh a stanoviště provozovny,

b) jméno, bydliště a státní příslušnost majitele,

c) data o schválení,

d) tresty, které stihly majitele provozovny podle tohoto zákona,

e) při výmazu provozovny důvody toho.

(6) Vojenské letecké provozovny a velitelé a piloti vojenských letadel se do rejstříku nezapíší.

(7) Vedle rejstříku vede se věcný a osobní index a sbírka listin, obsahující ověřené opisy oněch listin a dokladů, na základě jichž byly provedeny zápisy do rejstříku.

§ 27.

Ohlášky letadel do rejstříku podávají jich držitelé, ohlášky do rejstříku letců velitelé a piloti; do rejstříku podniků majitelé koncesí (ředitelé podniku) anebo správceové státních podniků, do rejstříku provozoven jich majitelé. Tyto osoby neb osoby, které jsou povolány je zastupovati, jsou také povinny oznámiti veškeré změny, které vztahují se k zápisům v rejstřících. Také úřady, jakož i komise zkušební jsou povinny oznamovati rozhodnutí, zjištění a skutečnosti, které vztahují se na zápisy v rejstřících. Oznámení musí se státi nejdéle ve 14 dnech a jest k nim připojiti opisy listin a dokladů určených pro sbírku listin.

§ 28.

(1) Rejstřík a sbírka listin jsou veřejné. Každý smí do nich nahlížeti. Také lze straně, která o to žádá, poříditi si z nich na vlastní útraty opisy a výtahy.

(2) Držitelům letadel, velitelům a pilotům vydá rejstříkový úřad osvědčení o zápisu do rejstříku.

VIII.

Náhrada škody.

§ 29.

(1) Byly-li provozem letadla poškozeny nebo usmrceny osoby, nebo poškozeny věci, jsou povinni nahraditi škodu držitel (§§ 7 a 41) a letec odpovědný za řízení letadla (§ 16), a není-li tu takového držitele, vlastník nebo každý spoluvlastník a odpovědný letec.

(2) Bylo-li letadlo v době, kdy jeho provozem škoda vznikla, přenecháno třetí osobě k volnému nakládání, jsou kromě osob v odstavci 1. jmenovaných povinni náhradou škody všichni, kdo letadlem nakládali.

(3) Bylo-li letadlo v době, kdy jeho provozem škoda vznikla, bezprávným postupem odňato volnému nakládání držitele nebo vlastníka nebo osob v odstavci 2. jmenovaných, jsou povinni náhradou škody místo dotčených

osob všichni, kdo letadlem nakládali. Držitel, vlastník a osoby v odstavci 2. jmenované i v tomto případě jsou povinni náhradou škody, pokud jim lze přičísti vinu na nedosta- tečném uschování letadla.

(4) Náhradou nejsou povinny jako letci osoby vojenské, řídily-li letadlo u výkonu své služby.

(5) Kdo na základě předchozích ustanovení odmítá povinnost k náhradě, musí prokázat okolnost, o níž své zproštění opírá.

(6) Několik osob k náhradě povinných ručí rukou společnou a nerozdílnou.

§ 30.

(1) Bylo-li někomu na těle ublíženo, jest mu nahraditi útraty léčení, ušlý výdělek, nebo pozbude-li poškození schopnosti výdělečné, také výdělek, který mu budoucně ujde, a kromě toho jest mu zaplatiti na žádost bo- lestné úměrné vyšetřeným okolnostem.

(2) Byla-li zraněná osoba zohyžděna, budiž k okolnosti té hleděno potud, pokud to může překážeti lepšímu jejímu zaopatření, zejména je-li to osoba ženského pohlaví.

(3) Vzešla-li smrt z tělesného poškození, jest nahraditi netoliko všechny útraty, nýbrž budiž také pozůstalým, o něž pečovati po zá- konu usmrcenému náleželo, nahrazeno vše, co jim tím ušlo.

(4) Byla-li poškozena nějaká věc, jest uvésti vše v předešlý stav, a není-li to možno, budiž nahrazena obecná cena odhadní, jakou měla věc v době a v místě poškození.

§ 31.

(1) Kdo podle § 29 odpovídá za škodu, jest zproštěn povinnosti náhrady, prokáže-li, že událost, kterou škoda vzešla, byla způsobena vinou poškozeného samého nebo vinou třetí osoby.

(2) Třetí osobou se nevyrozumívají:

a) osoba, kterou zaměstnával při provozu letadla ten, kdo jest povinen náhradou,

b) majitel zařízení sloužícího letectví nebo osoba, kterou tento zaměstnává při provozu, pokud jde o činnost při provozu,

c) účastník letu.

(3) Vzešla-li škoda nebo její rozsah pouze z části vinou poškozeného nebo třetí osoby, budiž uznáno na část nároků v § 30 uvede- ných hledíc ku všem okolnostem.

§ 32.

(1) Ustanovení §§ 29 až 31 platí pro ná- roky na náhradu z poškození nebo usmrcení osob nebo z poškození věcí dopravovaných letadlem, použilo-li se letadla:

a) za úplatu nebo při dopravě osob nebo věcí provozované po živnostensku,

b) ve službě nebo k příkazu osoby náhradou škody povinné a to v tomto případě potud, pokud škoda není plně nahrazena pojištěním proti úrazu (§ 48).

(2) Nároky na náhradu z poškození jiných osob nebo věcí dopravovaných letadlem řídí se podle obecného občanského práva.

(3) Byla-li poškozena vojenská osoba u vý- konu své služby provozem letadla používaného ve službě vojenské správy, posuzují se ná- roky poškozeného nebo jeho příslušníků proti státu na náhradu výhradně podle předpisů o zaopatření vojenských osob.

§ 33.

(1) Ustanovení §§ 29 až 31 nevztahují se ku vzájemným nárokům na náhradu škody z poškození osob náhradou povinných aneb jejich věcí, jež vzešly touže událostí. Při tom jest lhostejno, zda tato událost nastala z pro- vozu pouze jednoho letadla, či střetnutím se více letadel.

(2) Nároky na náhradu řídí se v těchto případech obecným občanským právem.

(3) Třetí osoby, které utrpěly škodu střet- nutím se letadel, mohou uplatňovati své ná- roky na náhradu proti všem, kdo ručí za škodu způsobenou provozem letadel se střet- nutvších. Osoby, ručící za tuto škodu, jsou po- vinny náhradou rukou společnou a nerozdíl- nou. Mezi sebou nesou škodu, nedohodly-li se o tom, podle slušného uvážení případu; při tom přihlížeti jest k poměru příčinné spoji- nosti a míře zavinění.

§ 34.

(1) Nárok na náhradu škody podle §§ 29 až 33, pokud nejde o nárok podle obecného práva občanského, se promlčí:

a) v šesti měsících ode dne, kterého se po- škozený dověděl o škodě a osobě náhradou povinné,

b) bez ohledu na tuto vědomost ve třech letech ode dne, kdy nastala událost, kterou škoda povstala.

(2) Nárok na náhradu škody zanikne také před uplynutím promlčecí lhůty, opominul-li k náhradě oprávněný svou vinou do tří měsíců po dni, kterého se dověděl o osobě náhradou povinné, oznámiti jí nehodu, leč by mohl dokázati, že osoba náhradou povinná v oně lhůtě tří měsíců se dověděla o nehodě jiným způsobem.

(3) Byl-li nárok ohlášen osobě náhradou povinné, staví se promlčení, dokud nedojde její ústní nebo písemná odpověď.

§ 35.

Ustanoveními tohoto zákona nebrání se poškozenému domáhati se náhrady ve větším rozsahu podle předpisů v tom směru platných.

§ 36.

(1) Držitel nebo vlastník letadla, jakož i osoby v § 29, odst. 2. jmenované aneb osoby, jež na jich místo nastupují, odpovídají i v případech, kde dlužno posuzovati nároky na náhradu vzniklé provozem letadla podle občanského práva, za zavinění osob, jichž při provozu používají, pokud jde o jejich službu při provozu letadla.

(2) Je-li spoluvlastníků nebo osob v odst. 1. jmenovaných několik, jsou povinni náhradou rukou společnou a nerozdílnou.

§ 37.

Žaloby na náhradu škody, která byla způsobena provozem letadla, mohou být podány také u věcně příslušného soudu, v jehož obvodu nastala událost, kterou škoda povstala.

§ 38.

(1) Držitelům letadel před vydáním legitimace (§§ 7 a 41) a, pokud jde o podniky jmenované v § 17, odst. 2., lit. a) a b), před udělením koncese jest prokázati, že k zajištění nároků třetích osob na náhradu škody podle tohoto zákona jsou buď pojištěni proti škodám vzniklým při provozu letadla, aneb že složili jistotu hotově, v cenných papírech nebo bankovním záručním listem u ministerstva veřejných prací.

(2) Toho není potřebí, je-li držitelem nebo podnikatelem stát, země, zemský župní svaz nebo župa.

(3) Směrnice o stanovení způsobu pojištění a výše pojištění nebo jistoty vyhlásí ministerstvo veřejných prací ve Sbírce zákonů a nařízení.

(4) Poškozený má pro svoji pohledávku na náhradu škody zákonné zástavní právo na této pohledávce pojistníka proti pojišťovateli aneb na složené jistotě.

(5) Třetí osoby mohou nabýti práv na této pojištěné sumě nebo na složené jistotě pouze bez újmy nároků na náhradu škody podle tohoto zákona.

(6) Pojistník jest povinen prokázati ministerstvu veřejných prací, že pojistná premie jest vždy včas zaplácena.

(7) Zmenší-li se složená jistota nebo vyčerpá-li se uspokojením nároků na náhradu škody podle tohoto zákona, jest ji ve lhůtě stanovené ministerstvem veřejných prací a nepřesahující čtyři neděle doplniti na původní částku.

(8) Vrácení této jistoty neb jejího zbytku povolí ministerstvo veřejných prací na osvědčení, že proti tomu, kdo ji složil, nejsou a vzhledem na promlčecí lhůty (§ 34) již nemohou být uplatněny nároky na náhradu škody podle tohoto zákona, a není-li tu také jiných důvodů, jež vydání její nedovolují.

§ 39.

(1) Úmluvou může být předem vyloučeno neb omezeno použití ustanovení § 32, odst. 1., lit. a) a odst. 2. vůbec, ustanovení § 32, odst. 1., lit. b) potud, pokud jde o nároky na náhradu z poškození věcí.

(2) Jinak jsou úmluvy, jimiž se předpisy tohoto oddílu v neprospěch poškozených předem vylučují neb obmezují, neplatny.

§ 40.

Pro leteckou dopravu poštovních zásilek platí o náhradě škody zvláštní předpisy poštovní.

IX.

Cizozemská letadla.

§ 41.

(1) Cizinec, který v území československého státu chce držeti letadlo, musí to oznámiti ministerstvu veřejných prací a udati místo, kde má míti letadlo domovský přístav a předložit doklad o tom, že letadlo je zapsáno v rejstříku státu, jehož jest státním příslušníkem, po případě, že jiným, předpisy tohoto státu stanoveným způsobem, jemu byla příznána státní příslušnost (národnost) tohoto státu.

(2) Ministerstvo veřejných prací rozhodne o vydání legitimace přihlížejíc k ustanovením mezinárodních smluv a řídíc se ustanovením § 7, odst. 1.

(3) Povinnost oznamovati držení letadel nevztahuje se:

a) na koncesované podniky podle § 17, odst. 2., lit. a) a b),

b) na majitele živnostenských podniků oprávněných letadla vyráběti a jimi obchodovati, pokud jde o letadla, která mají na skladě a kterým není přiznána žádná státní příslušnost (národnost).

(4) O zániku oprávnění k držení cizozemského letadla v území československého státu a domovského přístavu platí ustanovení §§ 8 a 9, odst. 1. a 2.

§ 42.

Cizozemským letadlům vojenským, policejním a celním dovoleno jest létat ve státě československém jen se zvláštním a dočasným povolením zúčastněných ministerstev.

§ 43.

(1) Jiným cizozemským letadlům, pokud jim nejsou přiznány podle mezinárodních smluv pod podmínkami v nich stanovenými větší výhody, dovoliti lze létat v československém státě za těchto podmínek:

(2) Cizozemské letadlo musí býti ve státě, jehož státní příslušnost (národnost) má, oprávněno létat a řízeno osobou k tomu oprávněnou. Průkaz o tom podati jest osvědčením příslušného československého zahraničního zastupitelského úřadu. Není-li v dotyčném státě zavedena veřejná kontrola k zjištění způsobilosti letadel k létání a schopnosti osoby je řídící, a není-li průkaz o této způsobilosti a schopnosti podán také jiným způsobem tomuto zákonu vyhovujícím (§ 10, odst. 7. a § 12, odst. 4.), musí se letadlo i osoba je řídící podrobiti zkouškám podle §§ 10 a 12 ve státě československém.

(3) Letadlo musí býti opatřeno všemi značkami, které jsou předepsány na základě jeho státní příslušnosti (národnosti).

(4) Dovolení udělují československé zahraniční zastupitelské úřady vydáním vstupního listu, který opatřiti si jest prve než letadlo překročí hranice československého státu. Úřady tyto vydají vstupní list opravňující cizozemské letadlo k létání v československém státě po dobu nejdéle 14 dní, byly-li podány

průkazy v odst. 2. předepsané. Je-li podle ustanovení odst. 2. nutno, aby letadlo a osoba je řídící se podrobily zkouškám ve státě československém, vydá úřad vstupní list opravňující jen k letu až do místa, kde zkoušky ty se mohou vykonati. Platnost vstupního listu může býti ministerstvem veřejných prací prodloužena. Vstupní list může býti z ohledu na veřejné zájmy odepřen, po případě odebrán.

(5) Jinak platí pro cizozemská letadla obdobně všechny předpisy platné pro československá letadla zapsaná v rejstříku (immatrikulovaná).

§ 44.

(1) Cizozemská letadla nemající oprávnění k létání v československém státě a sem zbloudilá jsou povinna na dané znamení přistáti a podrobiti se prohlídce. Prokáže-li se, že překročení hranice jest omluvitelné a nebylo-li shledáno závad v ohledu veřejném, jest letadlo povinno nejbližší předepsanou cestou (§ 3) opustiti československý stát. V opačném případě může býti letadlo až do rozhodnutí místně příslušného politického úřadu (administrativní vrchnosti) prvé stolice, a tam kde je zřízen, státního policejního úřadu, zadrženo.

(2) K prohlídce a zadržení letadel povolány jsou mimo úřady uvedené v odst. 1. též úřady a orgány uvedené v druhém odstavci § 51; tyto jsou povinny výsledkem prohlídky a opatření, které učinily, oznámiti ihned příslušnému (odst. 1.) úřadu.

(3) Zadržení letadla pozbývá účinnosti, nevydá-li tento úřad do 5 dnů rozhodnutí.

§ 45.

Cizozemské podniky, které provozují periodické lety pro dopravu osob a věcí, na určitých liniích ve státě československém bez přistání na jeho území, potřebují k tomu povolení ministerstva veřejných prací, které rozhodne v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

X.

Ustanovení závěrečná.

§ 46.

(1) Kdo se chce po živnostensku zabývati praktickým výcvikem leteckého personálu, potřebuje k tomu povolení ministerstva veřejných prací. Povolení lze udělit jen osobám, jež se vykáží odbornými znalostmi, prak-

tickými zkušenostmi a osobní spolehlivostí. Ministerstvo veřejných prací rozhodne o žádosti, vyslechnuvši zkušební komisi ustanovenou podle § 12 a přihlížejíc k potřebě.

(2) Povolení může být odňato, vyjde-li na jevo, že výchova není spolehlivá.

(3) Povolení ministerstva veřejných prací je též třeba k pořádání jednotlivých leteckých produkcí a závodů.

§ 47.

Letadla a motory k nim potřebné vyráběti a opravovati, jimi obchodovati a dopravovati je z cizozemska do území československého státu za účelem držení neb odbytu dovoleno jest jen se zvláštním povolením, které uděluje ministerstvo obchodu v dohodě s ministerstvy veřejných prací a národní obrany, jimž přísluší v té věci též dozor.

§ 48.

(1) Osoby zaměstnané při letadlech držných v území československého státu (velitel, pilot, posádka) a při zařízeních sloužících letectví jsou podle právních předpisů o pojištění dělníků proti úrazu pojištěny.

(2) Při letadlech řídí se místní příslušnost úrazové pojišťovny jejich domovským přístavem.

(3) Příslušníci pojištěnce náležejícího k osobám zaměstnaným při letadle (odst. 1.) mají nárok na úrazovou rentu pro pozůstalé také tenkrát, když se letadlo i s pojištěncem pohřešuje a od poslední zprávy o něm uplynulo šest měsíců, aniž došla hodnověrná zpráva, že pohřešovaný žije. Úrazová pojišťovna může však žádati, aby příslušníci pojištěncovi, činící nárok na úrazovou rentu, složili před příslušným soudem přísahu, že o pohřešovaném neobdrželi jiných zpráv, než které pojišťovně oznámili. V případě tohoto odstavce platiti jest rentu počínajíc uplynutím 14 dnů od poslední zprávy o letadle. Nárok na rentu zaniká, prokáže-li se, že pojištěnec pokládán za nezvěstného žije; v tom případě je úrazová pojišťovna oprávněna požadovati vrácení vyplacených částek.

(4) Za podnikatele provozu pojištěním povinného pokládá se držitel letadla, pokud se týče majitel letecké provozovny.

(5) Za úrazy podnikové ve smyslu zákona o úrazovém pojištění, pokud jde o osoby za-

městnané při letadlech (odst. 1.) nepokládají se úrazy, které se udály při letech závodních a leteckých produkcích, jakož i při přípravách k nim (training).

(6) O úrazu přihodivším se za letu učiní po přistání předepsané oznámení ve lhůtě pro to stanovené letec odpovědný za řízení letadla (§ 16), není-li mu to možno, zbylí členové posádky. Přistane-li letadlo v cizozemsku, nebo přihodí-li se úraz v cizozemsku mimo let, učiní jest oznámení úrazové pojišťovně a československému zahraničnímu zastupitelskému úřadu, v jehož obvodu jest letadlo. Tomuto úřadu náleží pak provést vyšetřování úrazu.

(7) V soukromé smlouvy pojišťovací ve smyslu § 61, b) zákona ze dne 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. z roku 1888 o pojišťování dělníků pro případ úrazu (ve znění zákona ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o úrazovém pojištění dělníků), pokud se týče ve smyslu § 200 zákonného článku XIX/1907 o pojištění průmyslových a obchodních zaměstnanců pro případ nemoci a úrazu vstoupí úrazová pojišťovna, byly-li uzavřeny přede dnem 1. ledna 1925. Lhůta jednoho měsíce uvedená v § 200 zákonného článku XIX/1907 počíná dnem, kdy nabude tento zákon účinnosti (§ 55, odst. 1.).

§ 49.

Ustanovení všeobecných trestních zákonů a řádů vztahující se ku železničním a jejich zaměstnancům platí rovněž o letadlech a zařízeních sloužících letectví a jejich zřízeních.

§ 50.

(1) Přestupky tohoto zákona stíhají se, pokud nezakládají skutkové povahy činů trestných, náležejících k příslušnosti soudu, politickým úřadem (administrativní policejní vrchností) prvé stolice a tam, kde je zřízen, státním policejním úřadem pokutou od 50 Kč do 100.000 Kč nebo vězením (uzamčením) od 1 dne do 6 měsíců. V případě nedobytnosti nastoupí místo pokuty přiměřený trest vězení (uzamčení) nejvýše 6 měsíců.

(2) K trestnímu řízení příslušný jest onen úřad, v jehož obvodu má vinník, resp. odpovědná osoba své řádné bydliště, a jde-li o osoby, které takového bydliště v tuzemsku nemají, onen úřad, v jehož obvodu byl vinník přistižen.

(3) Pokuty připadají státu.